

תת"ע 154/08/19 - ראובן שלומוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 154-08-19 מדינת ישראל נ' ראובן שלומוב
תיק חיצוני: 38211215017

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש ראובן שלומוב
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. ביום 5.7.19 קיבל המבקש מהשוטר דוח המייחס לו לעבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961.

בגוף הדוח נרשם כי על המבקש להתייצב לדיון שקבוע ביום 24.9.19 בבית משפט לתעבורה באשדוד.

3. המבקש לא התייצב לדיון ונשפט בהעדרו.

על המבקש הוטלו העונשים כדלקמן: פסילה בפועל בת 3 חודשים, פסילה מותנית של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1000 ₪.

4. בבקשה שהגיש המבקש ביום 28.6.20 טען כי לא התייצב לדיון שכן לא היה מודע לכך שבגוף הדוח יש זימון לדיון. לדבריו הוא במקום אחר בחיים ומבקש לזמנו לדיון כדי שיוכל להסביר את מצבו.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו, המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי נגרם לו עיוות דין, והבקשה עצמה מוגשת בשיהוי ולאחר שפסק הדין הפך חלוט.

דין

עמוד 1

6. על מנת לבחון אם קיימת הצדקה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בחנתי את טענותיו של המבקש. סיבת אי התייצבותו של המבקש אינה מוצדקת. המבקש זומן כדיון, ולא העלה בטיעונו כל טענה המצדיקה את אי התייצבותו.

9. לא זו אף זו, המבקש לא סיפק כל הסבר מדוע את הבקשה לביטול פסק הדין הגיש בשיהוי כה ניכר, כ- 9 חודשים לאחר שנגזר דינו. חודשים לאחר שפסק הדין הפך חלוט.

10. בנוגע לטענה כי נגרם למבקש עיוות דין אם לא ניתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

11. המבקש לא העלה כל טענת הגנה, שיש בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין. למעשה המבקש אף לא יוצא כנגד הכרעת הדין. כל טענתו היא שהיום הוא נמצא במקום אחר בחייו, ומבקש להביא את הסבריו בפני בית המשפט. מן הראוי שהיה מעלה את הסבריו בכתב.

12. כך או כך, על המבקש נגזר עונש פסילת המינימום הקבועה בחוק, כך שגם לא יכולה להישמע הטענה כי הוטל על המבקש עונש מחמיר.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, ומשלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ניתן לו יומו, משפסק הדין הפך חלוט, מצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המשיב, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחת.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, מוצאי שבת. י"ט תמוז תש"פ, 11 יולי 2020,
בהעדר הצדדים.